

ERGATZIG CORRICE

1. *Dojo Togeo* takes seriously our responsibility to do the right thing, even if it's hard. We believe that being kind to others is the best way to build a strong community.

210

Pag. 1

DISSE R T A T I O N E S INITIALES de Beata Virgine.

DISSERTATIO I.

De Prædestinatione Deipara.

QVONIAM divina Prædestinatio, **vñ**
ait Præceptor Angelicus, est radix do-
norum omnium, qua conferri creatura à Deo
possunt, à Deiparæ Prædestinatione
exordium hac dissertatione præsumimus, evolu-
turi in reliquis innumera, quibus eam Deus, do-
na cumulavit. Sit igitur.

SECTIO PRIMA.

Designo, in quo Beata Virgo prædestinata est.

PRæmitto primo, quod nomine *Prædestinationis* Deipara, hic intelligitur illa specialis Dei Providentia constituta æque in recto juxta dicta *Trac. de Pred. diff.*, 1. sect. 4. aëtibus intellectus, & voluntatis, quibus Deus ab eterno des-

三〇五

A

tinast

tinavit efficaciter Mariam in tempore producere. Matrem sui Vnigeniti facere, ornareque omnibus donis gratiarum, gloriae, meritorum, & naturae, quae tanta sunt dignitati convenientia. Atque ita prædestinationem Mariæ describit P. Rods. h[ab]it. q. 1. c. 2.

Præmitto secundo, quod, ut bene notarunt P P. Junius, & Herrera, signa rerum apud Theologos, non sunt aliquid distinctum ab ipsis rebus, sed sunt ipsæ res prout tales, ivel talem ordinem inter se habent: inde dicere, quod scientia Media de consensu libero est in signo distincto, & priori ad prædefinitionem formalem ipsius consensus ut liberi; solum est dicere, quod scientia Media & est virtualiter distincta, & habet ordinem prioris respectu prædefinitionis formalis, ut potest dirigens Deum ad illam; & similiter discurre de alijs.

Præmitto tertio, quod plura divina decreta & distinguuntur inter se virtualiter, & habent inter se ordinem virtualem prioritatis, & posterioritatis, ut in tract. de voluntat contra PP. Esparza, Muniesa, Aranda, & alios Recentiores cum communione defendi. Primum patet in decreto applicativo Omnipotentiæ ad consensum liberum, & decreto connexo cum tali consensu, ac per scientiam medianam regulato; illis enim conueniunt contradictionia, nam unum est indiferens, alterum non est indiferens, ac per consequens distinguuntur virtualiter.

Pater

Patet etiam secundum, nam decretum executivum gloriae, seu præmiativum necessario dependet, & præsupponit tum decretum de existentia prædestinati, tum decretum collativum auxiliorum efficacium, tum decretum ipsorum meritorum, propter quæ datur gloria, ac proinde dicit ordine virtuale posterioritatis respectu talium decretorum, & ea respectu illius ordinem prioritatis. Ratio autem est, quia decretum conferens præmium propter merita necessario exigit ad sui regulationem, & existentiam scientiam visionis meritorum, ac proinde supponit decretum eorum, & reliqua.

Tum vero unum decretum est virtualiter prius respectu alterius, quando in illud suo modo influit, movendo, aut determinando ad illius existentiam. Ad modum quo scientia media de efficacia auxilij est prærequisita, & habet prioritatem naturæ respectu decreti collativi talis auxilij, quia dirigit Deum, & movet ad illud concipendum constitutus divinam libertatem. Inde intentionis finis per media indeterminata, ac proinde virtualiter distincta ab electione, est prior electione medij, quia cum sit efficax, movet, & determinat Deum ad aliquod medium eligendum pro consequtione finis.

Atque ex consulto dixi, habere aliqua decreta divina ordinem virtualem prioritatis, & posterioritatis, hoc est, ordinem distinctionis vir-

A 2

tu-

tualis, ratione cuius realiter distinctis equivaleat quoad munus præcedendi, & influendi unum in aliud, moraliter nimirum per motionem, determinationem, aut propositionem conditionis, vel motivi, ut aliud existat: & dixi, ut ab eis excluderem ordinem prioritatis temporis, quem habere non possunt, cum omnia sint æterna; atque ordinem prioritatis originis, qui petit distinctionem realem, ut patet in divinis Personis; nam talis ordo est inter producens, & productum.

Præmitto quarto cum D. Thom. & plurimis ex Nostratibus, quos fecutus sum, tract. de Incarn. i. p. diff. 5. per totam. Contra Scotum, & Eximum Doctorem; quod si Adamus non peccasset, Christus non venisset ex vi præsentis decreti, quo de facto Incarnatio est decreta; quidquid sit, an ex vi alterius decreti, & providentia veniret, constat autem hoc, tum ex Scripturis, nam Ioann. 3, dicitur. Missit Deus filium suum, ut salvatur mundus per ipsum; tum ex PP. ex q. q. Aug. Serm. 8. de Verb. Ap. art. Si homo non peccasset, filius hominis non venisset: & Irenæus lib. 5. inquit. Si non haberet caro salvati, nequaquam Verbum Dei caro factum esset, tum denique ex sensu Ecclesiæ dicentis in Symbolo, qui propier nos homines, & propter nostram salutem descendit de Calis.

Ex inde fit primo, quod licet (vti propagnavi tract. de Prædest.) potuerit Christus in alia Providentia prædefiniri efficaciter ut Redemptor fana;

sanatus ante absolutam peccati prævisionem; tamen in præsenti Providentia juxta Scripturas, & PP. prædefinitus fuit post prævisionem absolutam peccati. Fit secundo, quod quavis excellētia Mysterij, & gloria Christi fuerit Incarnationis motivum, non tamen fuit *finale*, sed *merē impulsivum*, quo scilicet deficiente adhuc veniret: sola ergo redemptio hominum fuit motivum finale, *sine quo non*.

His breviter ex alijs materijs suppositis, præsens difficultas inquirit: in quo signo fuerit prædestinata Deipara? Nimirum an eius prædestination fuerit in signo priori ad decretum creandi mundum, vel ad decretum Incarnationis, vel ad efficacem electionem omnium electorum ad gratiam, & gloriam? Pro cuius resolutione.

Nostra conclusio est cum Card. de Lugo, Rodes, & alijs pluribus: Prædestination Deiparæ fuit in signo posteriori ad signum decreti mundi, & ad signum decreti Incarnationis; fuit tamen in signo priori ad electionem omnium electorum ad gratiam, & gloriam. Pr. i. C. pars: Omne decretum supponens aliud, & ab eo in sua existētia dependens est in signo virtuali posteriori ad illud juxta dicta præmissio tertio, sed decretum prædestinatum Mariæ supponit, & in sua existētia dependet à decreto Mundi: ergo est in signo posteriori ad signum decreti Mundi.

Probatur minor: decretum supponens, & de-

Dissertatio I.

dependens, à decreto permissivo peccati posteriori ad decretum Mundi supponit, & est dependens in sua existentia à decreto mundi, nam quod est posterius B. posteriore C. est posterius C. sed decretum prædestinativum Mariæ supponit, & in sua existentia dependet à decreto permisivo peccati, quia fuit prædestinata ut Redemptrix secundaria hominum à peccato absolute prævisio, & post decretum Incarnationis iuxta iam dicenda: ergo decretū prædestinativū Mariæ, &c.

Probatur iam secunda pars conclusionis ex scriptura; nam ex Cenesis 2. Non est bonum, hominem esse solum; faciamus ei adiutorium simile sibi, constat, quod prima Eva creata est propter primum Adam iam absolute prædefinitum: ergo secunda Eva, nimirum Maria creata fuit propter secundum Adam, scilicet Christum iam absolute prædefinitum: ergo prædestinatio Mariæ fuit in signo posteriori ad decretum Incarnationis. Probatur item ex Patribus; nam S. Damasc. orat. i. de Nativ. Mariæ inquit, Vitam natura ipsa præstantiarem habebis, non tibi ipsi; neque enim tui ipius causa progenita es, sed videlicet causa Christi.

S. etiam Martyr Ignatius ait, ut sit Maria Iesu, ab eo scilicet facta, ex eo nata, & propter ipsum formata. Tandem D. Ephren Sermone de Christi Transfiguratione, dicit, si Verbum non erat caro, quorsum Maria in medium producta est? Ergo decretum de eo, quod Verbum fieret caro movit Deum,

Sectio I.

Deum; ut in medium producere Mariam, ex qua Verbum caro fieret, ac per consequens decretum Mariæ, fuit posterius decreto Incarnationis. Est clarum, nam hæc propositio, si Verbum non erat caro, quorsum Maria producta est? Infert hanc: ergo quia Verbum erat futurū caro, Maria producta est.

Probatur ulterius ratione: In eo signo decretata est Maria, in quo eius maternitas, nam plurima naturæ dona cōcomitantia existentiam, ut ingenium, pulchritudo, bona tempēries, data ideo sunt Mariæ, quia futura erat Mater Dei; atqui maternitas fuit decretata in signo posteriori ad decretum Christi; nam quia Christus decretatus erat homo, decretata est ei Mater; ergo Maria decretata est in signo posteriori ad decretum Christi; præsertim cum prædestinata fuerit ut mediatrix mundi secundaria, dependens quæ à primario mediatore Christo Domino.

Probatur demum tertia pars conclusionis. Prædestinatio causæ meritioriæ alicuius electionis est in signo priori ad eam electionem, cum Deus ex visione meritorum talis cause ad illam electionem moveatur; sed B. Virgo fuit causa meritoria electionis omnium hominum ad gratiam, & gloriam electorum: ergo prædestinatio Beatæ Virginis fuit in signo priori ad electionem omnium hominum electorum ad gratiam, & gloriam. Minor præter quod postea stabilienda late, & probanda est.

Pro

Probatur nunc primo ex Scripturis; nam Proverb. 8. iuxta versionem septuaginta dicitur de Maria, *Dominus creavit me initium viarum suarum* (idest decretorum) *ad opera sua, nimis ut reparanda, seu ad operum suorum reparationem,* ut exponunt Interpretes: ergo Maria fuit initium, seu principium decreti prædestinativi omnium electorum; sed non est aliud principium, quod sit, nisi meritorum: ergo fuit causa mèritoria, &c. Ulterius Phl. 44. vbi nostra vulgata legit. Adducetur Regi Virgines post eam, S. Hieronym. vertit, Adducetur Regi, scilicet Maria; *Virgines post eam, nimis electi:* ergo quia prædestinationis Mariæ tanquam causa meritoria fuit in signo priori ad electorum prædestinationem.

Probatur eadem minor secundo ex Patribus. nam D. Petrus Chrisologus Serm. 146. ait, quod Maria est humana prævia salutis; & S. Ambros. in Luc. inquit: *Nec mirum si Deus Redempturus mundum operationem suam inchoavit à Matre, ut per quam salus omnibus parabatur, prima fructum salutis hauriret ex pignore:* ergo B. Virgo fuit in signo prævio ad salutem hominum, & salus electorum, seu prædestinationis per eam, videlicet tanquam causam meritoriam secundariam, & à Christo pendentem parata est; ac per consequens B. Virgo fuit causa mèritoria, &c.

Stabilita in hunc modum cōclusione, difficultas restat gravissima stans in ordinatione signorum

prædestinationis Christi, & Mariæ: ea autem sic ordinari debet cum Card. de Lugo de Incarnat. disp. 7. sect. 3. n. 37. & P. Rodes hic disp. unica q. 1. sect. 2. §. 3. In primo signo concipit Deus decretum creandi mundum ex Angelis, & hominibus coalescentem, homines quæ videt partim absolute futuros, partim conditionate sub conditionibus in alio signo purificandis, quos inter est Maria.

In secundo cōstituit Adamum caput morale omnium hominum, celebrat que cum eo pactum de gratia originali, vel peccato transfundente in posteros etiam conditionate prævisos, illa excepta, quam si determinet Incarnationem, & Matrem eligere, in Matrem eligat. In tertio permittit, & videt Adami peccatum, & eius posteros illud incurrentes excepta illa femina, quam si carnem assumat, petat, & eligat in Matrem. In quarto ad peccati remedium decernitur Christus decreto disjunctivo determinante illius existentiam, & disjungente Matres, & actiones, videnturque eius merita absolute futura.

In quinto ex Christi meritis postulantis Mariam in Matrem decreto prælativo prefertur ea reliquis mulieribus in disjunctione assumptis, & prædestinatur ad existentiam, maternitatem, merita, gratiam, & gloriam. In sexto, ex meritis Christi, & Mariæ iam absolute prævisis determinantur gratiæ efficaces, & gloria aliquibus homini-

minibus, alijs vero gratia pure sufficientes. In septimo denique videntur absolute aliquorum merita, & gloria, aliorum autem demerita, & pena.

Probatur igitur bonitas prædictæ ordinationis, seu dispositionis signorum: quia in eam nihil appetit commentitium, & bene ex ea intelligitur, quomodo Christus sit decretatus in peccati remedium; quomodo sit primus inter prædestinatos, & causa prædestinationis omnium: & (quod principale nostrum intentum est) quomodo ex eius meritis sit prædestinata Maria ipsius Parens Sanctissima, & exclusa à pacto: nanque in eo non est inclusa illa, quæ à Deo, si determinaret Incarnationem, eligatur in Matrem; atqui determinata Incarnatione Maria est; Christi ex meritis in Matrem electa: ergo non est ingressus pactum, quod tamen ingredieretur, & debitum proximum originalis incurreret, si à Christo non peteretur in Matrem.

Argumenta contra conclusionem.

Argumentum primum contra primam partem conclusionis: Maria est finis, cuius gratia Deus mundum creavit: ergo prædestinationis Mariæ fuit in signo priori ad decretum creandi mundum. Probatur antecedens ex D. Bern. Serm. 3. in salve dicente, *De hac, & ob hanc, & propter*

11.

propter hanc omnis scriptura facta est; propter hanc tenetum mundus factus est: ergo Maria est finis, &c. Nota pro solutione ex P. Lugo de Incarnat. disp. 7. sect. 2. quod Maria post Christum potest quoddam modo dici finis omnium creaturarum, quantum ex illius affectu, & complacentia in ipsa Deus voluit earum productionem.

Ad hoc autem non est necesse, quod voluntas creandi mundum oriatur ex efficaci intentione prædestinandi Mariam; sed sufficit quod oriatur ex affectu, & complacentia simplici circa eam in divinis ideis existentem: unde Maria erit finis in productione creaturarum à Deo dilectus, non efficaciter, sed affectu simplici; sicut Deus non semper dat hominibus auxilia ex intentione efficaci beatitudinis, sed simplici affectu; & tamen hoc sufficit ut beatitudo dicatur finis per ea auxilia intentus. Hinc distinguo antecedens, finis, cuius ut simplici affectu voliti gratia, &c. Concedo, ut efficaciter voliti, nego; & sic distinguitur *propter hanc* D. Bernardi, & nego consequentiam.

Sed contra: Ideo Deus creavit mundum propter Mariam simplici affectu intentam quia creatio mundi conducebat ad gloriam Mariæ; sed etiam permisio peccati conduxit ad illius gloriam, ut nimis esset hominum Redemptrix: ergo etiam permisit peccatum propter Mariam simplici affectu volitam; sed hoc repugnat;

natus; alio qui volens Mariam vellet peccatum ergo & illud. Præmitto primo ad solutionem, quod licet intentio simplex finis moveat ad positionem mediorum, quia ad illam voluntate inclinat; attamen, cum ut pote simplex, non sit connexa cum illis, non moveat determinando, aut necessitando, sed pure indiferenter; uti expresso dixi tract. de volunt.

Præmitto secundo, quod affectus simplex erga Mariam non movit positivè Deum ad permissionem peccati, sive ut Deus positive veller permettere peccatum ob gloriam Mariæ; sed solum negative, seu tanquam removens prohibens: hoc est, Deus ex una parte videntur malitiam peccati, quæ eum retardabat ab illius permissione; ex alia autem affectus erga Mariam non permisit, quod Deus à malitia peccati in actu secundo retardaretur, quo minus illud permitteret; indeque talis affectus tanquam removens prohibens, & negative ad permissionem peccati Deum movit.

Ex his in forma distinguo primum consequens, simplici affectu voluntam, ita ut talis affectus moverit Deum positive ad permissionem peccati, nego, negative, & tanquam removens proveniens, sub distinguo, ut moverit indiferenter, concedo; determinando Deum, nego, & minorem cum probatione. Atque haec pro nunc sufficient; argumentum enim tangit materiam gravissimam de permissione peccati propter poenitentiam;

rentiam, & redemptionem, de qua in tract. de predestinat. ubi maior est difficultas, nam poenitentia, & redemptio ponuntur efficaciter volita.

Argumentum secundum. Maria fuit praedestinata ante omnem creaturam: ergo in signo priori ad decretum mundi. Probatur antecedens primo ex illis Scripturæ verbis, ego ex ore Aliissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ab initio, & ante sæcula creata sum. Ego feci, ut in Calo oriretur lumen indeficiens. Dominus possebat me in initio viarum suarum ante quam quidquam ficeret, &c. Secundo ex Patribus: nam D. Anselmus ait, tu ante omnem creaturam in mente Dei preordinata fuisti & Andreas Hierosolimitanus inquit, Maria prima natura proxime accedens ad Deum: ergo Maria fuit, &c.

Præmitto primo ad solutionem, quod cum Deus iuxta dicta in tract. de Scientia Dei absoluta, omnium rerum à se factibilium habeat idéas eternas, & immutabiles, quæ quidem adequate formaliter resultant ex cognitione rei pro ut à Deo factibilis, & ex ipsa re pro ut factibili à Deo: aeterno concepta est Maria in mente divina iuxta illud, Ab aeterno ordinata sum, seu Deus habuit idéam B. Virginis, quæ cuin complectatur dona maxima possibilia puræ creaturæ, ut sunt Maternitas Dei, gratia infinita, &c. Fuit prima post idéam Christi inter divinas idéas.

Præmitto secundo, quod textus allegati in argu-

argumēto, qui in sensu primario loquuntur de sapientia increata; in secundario autem de Maria, intelligi debent non de primatu signi, aut in ordine intentionis, & causalitatis physicae; sed de primatu ordine dignitatis, & excellenciarum; de primatu idealiter sumpto, non existentialiter; de primatu respectu mundi, non ut primum conditi, sed ut redempti, & reparati; nam per Christum, & Mariam reparatus est. Hinc in forma distinguo maiorem, quae sunt propriora ad finem ordinem causalitatis, concedo, ordine dignitatis nego. Et distinguo minorem inversis terminis. Igitur mundus ordine existentiae, & causalitatis est medium prius, & propinquius ad gloriam Dei: Maria vero respectu nostrae justificationis, quae est medium magis propinquum ad nostram beatitudinem, & gloriam Dei inde resultante, est medium magis remotum, licet ordine excellenciarum sit propinquius.

H
Distinguo etiam secundum ab initio, & ante secula, quatenus prima fuit in divinis ideis; concedo, existentialiter, nego. Et tertium, ego feci, &c. Ego ut efficaciter volita, nego, ut simpliciter volita, quatenus propter me ut ita voluntaria facta sunt omnia, concedo. Et quartum, in initio viarum suarum, id est, initium viarum suarum ad reparanda opera sua, concedo, ad primo condenda, nego. Et quintum, ante omnem creaturam obiective, & per ideam, concedo, per predestinationem ad existentiam, nego. Et sextum, prima natura, primatu in existendo, seu ordine intentionis, & causalitatis, nego; primatu in ordine dignitatis, & excellenciarum, & proximè accedens ad Deum propter cognitionem, & similitudinem, concedo.

Argumentum tertium: qui ordinatè vult
debet

debet prius velle quae sunt propriora ad finem, quem intendit; sed Maria post Christum est prior mundo ad finem gloriae Dei, quam ipse intendit in omnibus operibus suis: ergo debet esse volita in priori signo ad decretum mundi. Distinguo maiorem, quae sunt propriora ad finem ordinem causalitatis, concedo, ordine dignitatis nego. Et distinguo minorem inversis terminis. Igitur mundus ordine existentiae, & causalitatis est medium prius, & propinquius ad gloriam Dei: Maria vero respectu nostrae justificationis, quae est medium magis propinquum ad nostram beatitudinem, & gloriam Dei inde resultante, est medium magis remotum, licet ordine excellenciarum sit propinquius.

Argumentum quartum: existentia Mariae fuit volita occasione peccati: ergo fuit bonum occasionatum. Ulterius: electio Mariae fuit perfectior terminative, quam salus mundi, cum fuerit terminata ad maternitatem Dei: ergo eius electio, non fuit ordinata ad salutem mundi, quis magis perfectum nequit ordinari ad minus perfectum, ac per consequens non fuit in signo posteriori ad mundi decretum.

Distinguo consequens, bonum occasionatum, quatenus id sonat bonum non volibile nisi ex occasione peccati, nego, nam existentia Mariae per se volibilis est, ut pote quid optimum quatenus id sonat bonum de facto non volabile.

pisi occasione peccati, concedo. Ad id quod ad-
ditur nego consequiam cum probat iōne, quia
Deus potest quid perfectius recte ordinare ad
minus perfectum ob altissimos fines, & motiva,
quæ habere potest: sicut homo recte potest ordi-
nare actum charitatis perfectiorem ad impetrā-
ndam castitatem, quæ minus perfecta est.

Argumentum quintum: Maria fuit causa
meritoria prædestinationis omnium hominum:
ergo & prædestinationis Adami; sed si fuit præ-
destinata in signo posteriori ad decretum mundi,
non fuit causa meritoria prædestinationis Ada-
mi, quia non meruit gratiam illi collatam in sta-
tu innocentiae, & quæ est effectus prædestinatio-
nis: ergo non fuit prædestinata in signo poste-
riori. Cōcedo enthymema, & nego minorem sub-
sumptam, cuius probationem distinguo, non me-
ruit gratiam, &c. Quoad primam illius collatio-
nem, concedo, quoad reparationem, nego; nam
primam gratiam per peccatum amissam recupe-
ravit Adam primario ex meritis Christi, qui ip-
sius prædestinationem per culpam interruptam
separavit, & secundario ex Mariæ meritis.

Argumentum sextum: Christus, & Maria
antecedunt totum ordinem gratiæ, cuius sunt
fundamentum; sed ordo gratiæ præcedit ordinem
naturæ in Dei intentione: ergo Christus, & Ma-
ria antecedunt totum ordinem naturæ, ac proin-
de non sunt in signo posteriori ad naturæ signum.

Disting

Distinguo maiorem, antecedentem ordinem gratiæ ut
reparatz, concedo, quia sunt eius reparatores: ut
primo collatæ Adamo, subdistinguunt, antecedunt
antecedentia signi, nego; antecedentia dignitatis,
& excellenciarum, cōcedo. Solutio patet ex supra dic-
tis; atq; ex dispositione signorū patet etiam, quo
modo Maria fuerit redēpta ab originali ex meri-
tis Christi; quomodo autē Christus mēruerit to-
tā Mariæ prædestinationem, postmodum patebit.

Argumentum septimum contra tertiam con-
clusionis partem. Prædestinatio B. Virginis est
posterior voluntate inefficaci salutis hominum,
illa scilicet voluntate beneplaciti, & affectu sim-
plici per modum desiderij, quo Deus iuxta Apost-
lum, & proprie *vult omnes homines salvos fieri;*
etiam reprobos: ergo etiam est posterior volun-
tate efficaci salvandi Prædestinatos. Probatur
consequentia: Ideo primum, quia Deus Mariam
decrevit propter salutem omnium hominum,
quæ ideo debebat præsupponi aliquo modo vo-
lunta; atqui etiam illam decrevit propter electo-
rum salutem: ergo tenet paritas.

Præmitto ad solutionem, quod prædestina-
tio Mariæ in suo primo signo (quod est ordine
quintum) sicut & Christus in suo, non magis est
medium ad salutem electorum, quam reprobo-
rum, propter quos omnes prædestinata est, nam
est medium ad salutem omnium, ideoque pref-
cindit ab efficaci & inefficaci. Inde cum volun-
tas

B

as